ரெஜிஸ்டர் நெ. M. 3855.

கிராமப் பஞ்சாயத்து பத்திரிகை

Vol. 4. ஜூன், 1941 நெ. 3

எடிடோரியல் கமிட்டி.

ஸ்ரீமான்கள்

1. கனம் ஸ்ரீ வி. ராமதாஸ் பந்துலு, பி.ஏ., பி.எல்.
2. டி. ஏ. ராமலிங்கம் செட்டியார், பி.ஏ., பி.எல்., எம்.எல்.ஸி.
3. வி. விய்யன்னு, பி.ஏ., பி.எல்., எடிடர்.

சென்னை மாகாண பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் யூனியன்

டெலிபோன் நெ. 86166.

கிராம பஞ்சாயத்து போர்டின் கடமை.

கிராமத்தின் சௌகரியத்துக்காக கிராம ஜனங்களின் சரீர ஆரோக்கியம் அவசியம். ஆகையால் சகல வியாதி நிவாரணியாயிருக்கும்

அம்ருதாஞ்சனத்தை

கிராமத்திலேயே இருக்கும்படியாய் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

பொருள் அடக்கம்.

1. தலையங்கம்—

வேளாண்மையும், கிராம பஞ்சாயத்துகளும் 31

இந்தியாவின் ப்ரஜாபத்திய சம்ப்ரதாயம் 34

2. இந்திய ப்ரஜாபத்திய சம்ப்ரதாயம் 35

3. தான்யங்களுக்கு தகுந்த எருவு 37

4. சிசு போஷணை 40

5. செய்தித் திரட்டு 42

6. அரசாங்க உத்திரவுகள் ... 44

7. உங்களுக்கு தெரியுமா? 45

144169.

தென் இந்தியா கோவாபரேடிவ் இன்ஷியூரன்ஸ் ஸொஸைடி, லிமிடெட்.

(1932ஞு த்தில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் சட்டப்படி ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டது.)

தலைவர்: கனம் ஸ்ரீ வி. ராமதாஸ் பந்துலு, பி.ஏ., பி.எல்.

யுத்தமும் இன்ஷூரன்ஸும்.

தற்சமயம் ஐரோப்பாவில் நடக்கும் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டும், கோடிக் கணக்கான பிரஜைகள் தங்கள் குடும்பத்திற்கு தங்கள் கடமையை செய்ய தவறவில்லை. இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகளும் தங்கள் பாலிஸிகாரர்களுக்கு செய்யவேண்டிய கடமைகளை பூர்த்திசெய்ய தவறவில்லை. அவர்களுடைய முன் யோசனைதான் அவர்களை யுத்தத்தின் கடூரங்களிலிருந்து தப்புவிக்கிறது.

அதுமாதிரி இந்தியர்களும் தங்கள் குடும்பங்களை இந்த அபாயமான சமயத்தில் காப்பாற்ற அத்யாவஸ்யம்.

கோவபரேடிவ் இன்ஷூரன்ஸ் பாலிஸிகள் வேண்டிய போதுமான பாதுகாப்பை ஏழை, பிரபு என்ற வித்யாஸமில்லாமல் அளிக்கின்றது.

உறுதியான முதலீடு.	சர்க்கார் மேற்பார்வை.
சிக்கனமான நிர்வாகம்.	குறைந்த பிரீமியம் கட்டணம்.
உயர்ந்த லாபம்.	தாராளமான பாலிஸி நிபந்தனைகள்.

வி. வெங்கடாசலம், எம்.ஏ., பி.எல்.,

காரியதரிசி.

390

The Village Panchayat Journal.

VOL. IV] JUNE, 1941. [No. 3.

The Editorial Committee do not hold themselves responsible for views expressed by contributors. Contributors are requested to write legibly and on one side of the paper. Manuscripts will not be returned unless stamps are sent to cover postage. Matter intended for the issue of any particular month should reach the Committee before the 15th of the previous month.

Agriculture and Village Panchayats.

As per Sub-clause 2 (i) of Clause 1-A of the 5th Schedule to the Local Boards Act of 1920 the village Panchayat is required to attend to the development of the agricultural life of the village subject to such rules and regulations as may be framed by the Government in this behalf. The Government of our Province has evidently made no attempt to make use of this provision in their rural reconstruction policies. Even when the Congress Government was in power and it put into operation its Prohibition Programme it did not think of using the Village Panchayat for helping forward in rebuilding village life. What were called Grama Sanghas were started and various activities of a very miscellaneous nature were assigned to them. Where funds were given by the Central Government for the amelioration of village life, the District Collectors were put in possession of the same and they utilised such agency as seemed fit in their eye. The ten year plan of water supply for Villages was taken out of the hands of the Panchayat and carried on independently of the same. The Health Act has taken away the handling of sanitation problems from the Panchayat. The recent change made in the rules to permit of the District Board stepping in to arrange medical and sanitary aid during epidemics is a further proof of the Step-motherly way in which the Government tends Panchayats. The Report of the Director of Agriculture for 1939-40 seems to make further encroachment. It records that efforts, were made to organise agricultural associations to carry out agricultural improvements and other activities connected with the Rural Uplift Work. This adds to the numerous agencies already at work in the village and one is really driven to desperation as to find where unity of action lies in regard to the life of the village. It looks as though, by declining to look at the Village Panchayat except to give it a bad name and hang it, the Government – whether founded on Ministries, or, Advisors—has practically left the villager to the care of a chaos that has wrought his ruin for long enough. The Director of Agriculture's report has it that the agricultural associations are in their initial stage and as such progress was not achieved except in the case of a few. That is bound to be the result till eternity with any

institutions in the village which looks at the villagers' life from some one angle of view and spoon-feeds its own pet activities by an imported Virus. Government departments do not co-operate between themselves in order to improve the lot of the villager and a Government order on the Co-operative colonisation scheme is forced specifically to enjoin that touring Officers of the agricultural, Veterinary, Revenue, Co-operative, Labour and Public Works Departments shall advise and help the colonists where necessary. Strangely enough the Educational department is ommitted in this order, and no Panchayats are contemplated for these colonies.

It is probably presumed that the Labour Department will look after the interests of the Depressed Classes who are expected to people these Colonies, communicating when necessary with the Educational Department. This is departmentalisation in excelsis and in this mad ran for departmental efficiency the truth that the villager's life is an organic whole is being wholly forgotten. There is no hope for the Villager until the Government makes the Panchayat the pivot on which his life shall turn. It is time that Government awoke to this situation and in reviewing any scheme or report that comes up to them for consideration look at it, from one single point of view, the all round development of the villagers polity through the Panchayat that shall be the harmonised symbol of the fulness of his life. To cut up his community life into so many unrelated divisions is to cut him up in body and soul and it must result, with the best intentions in the world, in a state of affairs too ugly to think of.

Is the Government alone to blame? That is a question that must necessarily arise. No. While it is the duty of the Government to strive hard to do the right thing by the people, it is equally the duty of the people themselves to demand of the Government their rightful due. The Panchayat Presidents and members have not sufficently realised that they are the natural leaders of the people entitled to demand of the Government that administration shall be carried on in such a manner as to give the villager his due in all spheres of life including the control over the administration itself. They have not realised that their duty lies in being watchful over every small move that the departments make and assessing its paper value for the full and free development of the villager's life. It is true their powers are slight today and their resources are owefully meagre, but it is not true that their opportunities for expression of opinion, or, propaganda for their own progress, and the progress of the villagers committed to their care, are few or restricted. The Panchayat is a non-official organisation with full power to pronouns its opinion on all matters of village policy. The Panchayatdars are independent gentlemen in full possession of their own intellectual resources to carry on educative work in all spheres of village life. If they can be brought to realise that every encroachment on their power to do service by every department of Government should be resisted by a resolution of their Panchayat and by propaganda in their own persons, no Government can long delay making the Village Panchayat the one channel for all Governmental activity to flow through. So, we appeal to our Panchayat Board Presidents and Members to be up and doing.

The Director of Agriculture's report for 1939-40 is very interesting reading. Here is an extract of very great importance.

"Malt foods made by blending cholam malt with paddy malt were successfully prepared. Malt foods were tested in Government, private and Mission hospitals for their suitability for hospital patients, invalids and infants at 27 institutions. The reports received after trial on a large number of cases were favourable. Cholam malt was particularly found suitable and beneficial in cases of stomach disorders and with infants and invalids. The trial of varieties of cholam were extended to a number of varieties not till now tested The varieties tried were those growing in the, Ceded Districts and found suitable for that tract. Practically all the well-known varieties of cholam have now been found suitable for malting. The malting of cholam was demonstrated in the villages of Chittoor District and as a result, the industry has been taken up as a cottage industry at a number of centres by the Rural Reconstruction Association of that district."

May we ask whether the Government have taken pains to broadcast this to all existing Panchayats and asking them to publish this to their Constitutions? Has it ever been customary for the heads of the development departments to send information to the Inspector of Local Boards, at any rate, to be broadcast to all the Panchayats, except in so far as administrative procedural details are concerned? From the Panchayat Journal published by the Local Boards Inspector, we see that very little of such information is given to the Panchayats. Why the Government shy at using Panchayats as co-ordinating agencies, at least for propaganda purposes on behalf of the development departments, it is difficult to understand. We should suggest both to the Government and to thé Panchayats and Panchayatdars, that. in the absence of powers and resources for other purposes, the Panchayats may be made channels of propagating knowledge of all good work done amongst the villagers.

Here is yet another interesting extract of the Director of Agricultures Report which may be broadcast through the Panchayats and which may from a text for wider education.

"Educated people are taking increased interest in agriculture and numerous enquiries for advice and help were received from different parts of the Presidency. The demand for literature on the subject as well as for practical help in having colonies and supply of apiary appliances such as hives and honey extractors is on the increase."

We have yet a third extract which holds out unheard of advantages to the ryot.

"Although grading of commodities is beneficial to the growers, merchants and consumers in various ways, systematic grading has not been so far adopted in this Presidency. If the Agricultural Produce (Grading and Marketing) Act enacted by the Government of India in 1937 is properly utilised, it will have far-reaching effects in the course of time on the economic development of the country. In order to familiarise the merchants, producers and consumers regarding grades, quality characteristics of the Commodities and the benefits of sale and purchase on well-defined grades, a few experimental grading stations were

started in 1938-39 for eggs at Ongole, rice at Kuttalam and Nellore, Sathgudi oranges at Madras and mangoes at Chittoor. As the result of these experiments were encouraging this line of work was extended during the year to include the following commodities: rice, oranges, mangoes, pine-apples, eggs, potatoes, cane jaggery and tobacco.

MARKET INTELLIGENCE.

"No one is more conscious than the department of the wide gap between the demand for market intelligence and the supply but this is the most difficult service of all to organise. Such trade organisations as Chambers of Commerce complain of the difficulty of getting reliable figures from those engaged in various trades, especially of such things as stocks held, and traders are not more communicative to officers of Government than they are to their own trade bodies.

At the first stage of commercial development the marketting staff has to conduct negotiations with Railway companies on behalf of producers who if better organised could conduct themselves. They were instrumental in getting rates reduced sometimes to half, on the following commodities over various routes:— Plantains, pine-apples, limes and lemons in bags, potatoes, ice (for consignments of fish), improved egg containers (full and empty), rice and paddy and cumblies (blankets of cottage manufacture). An insulated van for fish was also provided by the South Indian Railway at the instance of Marketting Section.

May we point out that, if a co-ordinated effort were attempted with the Village Panchayat as the primary unit to keep the agricultural department in touch with the producers, the Director of agriculture would have probably had the consolation that the gap between the demand for market intelligence and the supply was not so wide as to-day. He is helpless because he is the head only of one department that deals with the villager's problems and the Panchayat is under another department. He has to create his own associations for his own purposes and add to the confusion of village life.

We hope that the Government and the Panchayats and Panchayatdars and all other friends of Rural Reconstruction will think and think vigourously to put a stop to the present deadlock in village life and remodel it on the bedrock of Panchayat activities expressive of the full life of the villager."

"India's Democratic Tradition".

We publish elsewhere extracts from the speech of Dr. Radhakumud Mukherjee on "Indian's Democratic Tradition" Our readers will therein see how absolutely indigenous is our love of democracy and how our only way to political salvation is through panchayats and village autonomy. We need hardly commend the extracts to our readers.

கிராமப் பஞ்சாயத்து பத்திரிகை.

Vol. 4	ஜூன், 1941.	No. 3.

கிருபர்கள் எழுதும் அபிப்பிராயங்களுக்கு எடிட்டோரியல் கமிட்டியார் ஜவாப் தாரி ஆகிறதில்லை. இந்தப்பத்திரிகைக்கு எழுதுகிறவர்கள் புலப்படுகிற விதமாகக் காகிதத்தில் ஒரே பக்கம் எழுத வேண்டியது. தபாற்செலவுக்கு வேண்டிய ஸ்டாம்புகள் அனுப்பியிருந்தால் தவிரக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் திருப்பியனுப்பமுடியாது. எந்த மாதத்தின் சஞ்சிகைக்காக வியாஸம் அனுப்பப்படுமோ அதற்கு முன்மாதத்திலே 15-ந் தேதிக்குள்ளாக அனுப்பவேண்டும்.

தலையங்கம்.

வேளாண்மையும், கிரும பஞ்சாயத்துகளும்.

1920 வருஷம், லோகல் போர்டின் ஆக்டு, ஷெ. 5-ல் 1A-வில் ஸப் க்ளாஸ் 2(1)-ன் பிரகாரம், கிருமங்களின் வேளாண்மை வளர, கிரும பஞ்சாயத்துகள், கவர்ன்மெண்ட் இனி செய்யக்கூடிய ரூல்களின் பிரகாரம், கவனிக்கவேண்டும். நம் மாகாண அரசாங்கம் இவ்விஷயமாக அதிக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஆளுகையில்கூட, கள் நிறுத்தம் தொழில் செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது ஷெ கிரும பஞ்சாயத்துகளின் மூலம், கிரும விவசாய வளர்சியைக் குறித்து ஒருவித முயற்சியையும் எடுக்கவில்லை. கிரும சங்கம் என்று சங்கங்களை திறந்து, பலவிதமான வழிகளில் அதை நடத்தினார்கள். மத்திய அரசாங்கம் (Central Government) எங்கெங்கு, கிரும வாழ்கையை திருத்த பண்டுகள் கொடுத்தனவோ, அங்கங்கு அவைகள் ஜில்லா கலெக்டர்களின் கைவசமானதால், அவர்கள் தன்னிஷ்டம்போல் சிலவழித்தனர். கிருமங்களுக்கு ஜல வசதி செய்வதுகூட பஞ்சாயத்துகளின் கையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டன, சாக்கடை வசதிகளும், சுகாதார நடவடிக்கை (Health Act) மூலம் பஞ்சாயத்துகளின் கைகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டன. மாரநோய் காலங்களில் டாக்டர்களின் உதவியும், சாக்கடை வசதிகளை சரி செய்தலும், ஆகிய காலங்களில் ஜில்லா போர்டு உதவி செய்வதற்கு சில நடவடிக்கைகளை மாற்றியது. அரசாங்கம் பஞ்சாயத்துகளை மாற்றாந்தாய் குழந்தைகளை வளர்ப்பது போலிருக்கின்றது என்பதற்கு ருஜு. 1939-40

வருஷத்திற்கு வேளான்மை டைரக்டருடைய ரிபோர்ட் இன்னும் அப கரிப்பது. வேளான்மை சங்கங்களை திறந்தும் வேளான்மையையும், மற்ற விவசாய தொழில்களை முன்கொணர முயர்சிப்பதாக சொல்லுகிறது.

பஞ்சாயத்துகளுக்கு கெட்ட பேர் கொடுத்து அந்தரத்தில் நிற்க வைக்கவும் பஞ்சாயத்துகளை அரசாங்கம் பார்க்கிறதென்று தெரியவரு கிறது. வேளான்மை சங்கங்கள், முதல் ஆரம்பத்திலிருப்பதால் அதிக சிரத்தை எடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறது என்றும் இப்படித் தான் தோன்றுகிறது. கிருமங்களையும் கிருமவாசிகளையும் சீர்திருத்த, அரசாங்க டிபார்ட்மெண்டுகள் ஒன்றுகூடி முயற்சிப்பதில்லை. இவ்விஷய மாக அரசாங்கம், ருவின்யூ, விவசாயம் மற்றும் உள்ள டிபார்ட்மெண்டு ஆபீஸர்கள் காலரீஸ்டுகளுக்கு புத்திமதி கூற நிதிகள் செய்திருக்கிறது. இந்நிதிகளில் படிப்பு விஷயமாக உள்ள டிபார்ட்மெண்டை சேர்க்கவில்லை. கீழ் ஜாதிகளை, விவசாய டிபார்ட்மெண்டு கவனித்துக்கொள்ளு மென்றும், படிப்பு விஷய டிபார்ட்மெண்டையும் கவனித்துக்கொள்ளும் என்று தோன்றுகிறது. பல டிபார்ட்மெண்டுகளை முன்கொணர உத்தேசிப்பதால், கிருமவாசிகளை அறவே மறந்துவிடுகின்றனர். கிருமவாசிகளுக்கு பஞ்சா யத்து மூளையாணியாக இருந்தாலொழிய அவர்களுக்கு நன்மை ஏற் படாது.

அரசாங்கத்தை பழிப்பதா ? இது முக்கியமான கேள்வியே. ஜனங் கள் நல்லது செய்யும்படி அரசாங்கம் பார்க்கவேண்டும். அதுபோலவே ஜனங்களும் அரசாங்கத்திட மிருந்து தங்கள் வேலையை கேட்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து காரியதரிசிகள், தங்கள் தங்கள் கிருமவாசிகளுக்கு வழி காட்டுபவர்களென்றும், அவர்களை சரிசெய்ய, பஞ்சாயத்து பரிபாலனம் தாங்கள் செய்யவேண்டுமென்று அறியார்கள். போர்டு செய்யும் தவறு களை திருத்துவதற்கு கவனமாயிருப்பது அவர்களின் வேலை என்பதை மறந்துவிடுகிறார்கள். அவர்களுடைய சக்தி அதிகமாயிருந்தாலும், தங்கள் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்தும், பிரசங்கம் செய்யும், தங்கள் கிருமவாசிகளை கவனிக்கும் சக்தி குறைவு. கிருமத்தின் தீர்மானத்தை சரிவர செய்ய பஞ்சாயத்திற்கு சக்தியுண்டு. பஞ்சாயத்துதார்கள், சுவதந்திரிகள் அவர் கள் சாமர்த்தியத்துடன் கிருமத்திற்காக எவ்விஷயமாகவும் வேலை செய்ய லாம். அவர்கள் அரசாங்கத்தின் அநீதிச் செயலை தடுக்க பஞ்சாயத்து தீர்மானத்துடன் தடுத்துவந்தால், எந்த அரசாங்கமும், பஞ்சாயத்தை கால் வாயாக வைத்துக்கொண்டு அதன் மூலமாகவே அரசாங்க விஷயங்களை கவனிக்கும்- ஆகையினால். நாங்கள் பஞ்சாயத்து காரியதரிசிகளையும், மெம்பர்களையும் சரிவர வேலைகளைச் செய்யுமாறு கோரிக்கொள்கிறோம்.

வேளான்மை டைரக்டரின் 1939-40 வருஷத்தின் ரிபோர்டு முக்கிய ருசிகரமானது அதிலிருந்து சில முக்ய பாகங்கள்,

" சோளத்தையும், அரிசியையும் ஒன்று சேர்த்து செய்யப்பட்ட மாவு மிக வும் நன்றாக செய்யப்பட்டது. அதை, அரசாங்கத்திலும், இன்னும்

மற்றும் சில 27 இடங்களிலும், பரீக்ஷித்துப் பார்த்ததில், குழந்தைகளுக்கு முக்யமானவை என்று சொல்லப்பட்டது. அது வயிறு நோவுள்ள குழந்தைகளுக்கு முக்யமானதாக சொல்லப்பட்டது. பல வித சோளம் இருக்கிறது. பரிக்ஷித்துப் பார்க்கப்பட்ட சோளம் Ceded District ஜில்லாக்களில் தயாரானவை. அநேகமாக எல்லா வித சோளமும், ஆகார விஷயத்தில் நல்லவைகளே. சித்தூர் ஜில்லாவில், சோளம் பரீக்ஷிக்கப்பட்டதிலிருந்து, அதை ரூரல் ரீகன்ஸ்ட்ரக்ஷன் சங்கம் (Rural Reconstruction Association) சோளம் பண்டையிடுவதை குடிசைத் தொழிலாக (Cottage Industry) செய்துவிட்டனர்."

இச்சமாசாரத்தை அரசாங்கம் மற்ற பஞ்சாயத்துகளுக்கு தெரிவித்ததா என்று கேட்கக்கூடுமா? பரிபாலன விஷயங்களைப்பற்றி லோகல் போர்டு இன்ஸ்பெக்டருக்கு தெரிவிக்க அரசாங்கம் அதிக சிரத்தை எடுத்தது உண்டா? லோகல் போர்டு இன்ஸ்பெக்டர் பிரசுரிக்கும் பஞ்சாயத்து பத்திரிகைகளில் குறைவான சமாசாரங்களே தெரியவருகின்றன. பிரசங்க விஷயங்களில் பஞ்சாயத்துகளை ஏஜெண்டுகளாக செய்ய என் அரசாங்கம் வெட்கப்படவேண்டும்? நல்ல வேலைகளை பிரசங்கம் செய்யும் விஷயங்களில் பஞ்சாயத்துகளை கால்வாய்களாக செய்துக்கொள்ளலாமென்று அரசாங்கத்திற்கும், பஞ்சாயத்துகளுக்கும், பஞ்சாயத்துதார்களுக்கும் நாம் சொல்லலாம்.

வேளாண்மை டைரக்டர் அவர்களின் ரிபோர்டிலிருந்து மற்றொரு முக்கிய விஷயம். இது எல்லா பஞ்சாயத்துகளுக்கும் தெரியவேண்டியதே.

"நம் இராஜதானியின் பல பாகங்களிலும் படிப்பாளிகள் விவசாயத் தொழிலில் அதிக ஊக்கத்தை எடுத்துக்கொண்டு தங்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளுக்கும், யோசனைகளுக்கும் விவசாய இலாகா அதிகாரிகளை நாடுகின்றனர். தேனீ வளர்த்தல், தேன் எடுத்தல் முதலிய தொழில்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய சாமான்களுக்கும், யோசனைகளுக்கும் அவர்கள் அதிகமாக நாடுகின்றனர்."

விவசாயிகளுக்கு நலத்தை யுண்டாக்கக்கூடிய மற்றுமொரு ரிபோர்ட்.

"சாமான்களின் மதிப்பிடுதல், வளர்ப்பவர்களுக்கும், (விவசாயிகளுக்கும்), வியாபாரிகளுக்கும், வாங்குபவர்களுக்கும் நலமாயிருந்தாலும், கிரமமாக மதிப்பது இம்மாகாணத்தில் எங்குமில்லை. 1937-ம் வருஷத்தின் அரசாங்கத்தின் விவசாய நிபந்தனையை சரியாக நடத்தி வந்தால் இந்தியாவின் கிரகஸ்த முறையில் நலத்தை யுண்டாக்கும். வியாபாரிகளையும், உண்டாக்குபவர்களையும், வாங்குபவர்களையும் மதிப்பு விஷயங்களில் பயிற்சிக்க, சாமான்களின் குணங்களையும் விற்பனை இவைகளின் நலத்தையும் சரிசெய்யவும், ஒங்கோல் என்னும் ஊரில் பல முட்டைகளை பரீக்ஷிக்கவும், குற்றாலத்திலும், நெல்லூரிலும், நெல்லை பரீக்ஷிக்கவும், சாத்துக்குடி, ஆரஞ்ஜுகளை மதராஸிலும், மாம்பழங்களை சித்தூரிலும் பரீக்ஷிக்க சங்கங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளின் பரீக்ஷை இவ்வித தொழில்களுக்கு தெம்

பைக் கொடுத்ததால், கீழ்கண்ட சாமான்களுக்கும் பரீக்ஷை செய்ய உத்தரவாகி இருக்கிறது :—

அரிசி, மாம்பழம், ஆரஞ்ஜீ, அஞுசி, முட்டை, உருளைக்கிழங்குகளும், வெல்லம், புகையிலை.

விற்பனையின் சாதுர்யம்.

விற்பனை சாதுர்யத்திற்கும், நிரப்புவதற்கும், அதிக வித்யாசமிருந்தாலும், இதை செய்வதற்கு மிகவும் கஷ்டம். வியாபார சேம்பர்கள், வியாபாரிகளிடமிருந்து உண்மையான சாமானின் இருப்பு லக்கத்தை தாங்களடைவதில்லை என்று குறை கூறுகிறார்கள். வியாபாரத்தை முதன்மைபடுத்த முதல் விஷயமாக, விற்பனை முக்கிய ஆபீஸர், ரயில் கம்பெனியுடன் உடன்படிக்கை செய்துக்கொள்ளவேண்டும். பலவிதங்களில் அவர்கள் கீழ்கண்ட பல சாமான்களின் மதிப்புகளைக் குறைத்ததின் காரணம் :—வாழைப்பழம், அஞுசி, எலுமிச்சம்பழம், உருளைக்கிழங்கு, மீன்களை வைக்க ஐஸ், முட்டை, அரிசி மற்ற தான்யங்கள் கம்பெனிகள் மேற்கூறிய சாமான்களுக்காக, தென்னிந்திய ரயில்வேயும் தனி வண்டிகளை ஏற்படித்திருக்கின்றது. விளைப்பவர்களையும் கிரும பஞ்சாயத்தை பற்றுடன் வைக்க ஒன்றுகூடிய முயற்சி எடுக்கப்பட்டால், வேளான்மை டைரக்டர், முன்சொல்லப்பட்ட வித்யாசத்தை குறைக்கக்கூடிய சாந்தியையடையக்கூடும் என்று நாம் சொல்லலாம். அவர் கிருமவாசிகளின் முயற்சிக்கு அதிகாரியானுல், பஞ்சாயத்துக்கு வேறொரு அதிகாரி. அவர் கிருமவாசிகளின் நன்மைக்கே கஷ்டப்பட முடியும்.

அரசாங்கத்தையும், பஞ்சாயத்துகளையும், பஞ்சாயத்துதார்களையும் அதிகமாக யோசித்து, கிரும வாழ்க்கையின் கஷ்டங்களை நிவர்த்தித்து, சரி செய்யுமாறு நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடும்.

இந்தியாவின் ப்ரஜாபத்திய சம்பரதாயம்.

டாக்டர் ராதாகுமுத் முகர்ஜீ பேசிய "இந்தியாவின் பிரஜாதிபத்ய சம்பரதாயம்" என்றதை மற்றொரு பக்கத்தில் பிரசுரித்திருக்கிறோம். நாம், நமக்கு பிரஜாபத்யத்தின்மீது எவ்வளவு ஆசை என்றும், தேச உழைப்பு பஞ்சாயத்தின் மூல்யமானதும் என்றும் இதிலிருந்து அறிவோம். அதை திருப்பி சொல்வது அவசியமில்லை.

இந்திய ப்ரஜாபத்திய சம்ப்ரதாயம்.

(டாக்டர் ரதாகுமுத் முகர்ஜீ, லக்னோ யூனிவர்சிடி சரித்ரதிர காரியதரிசி)

ப்ரஜாபத்தியம் பாரத தேசத்தின் சம்ப்ரதாயம் இல்லை. வெளி நாடுகளின் சம்ப்ரதாயம் என்றும் சொல்லுவது இந்திய சரிததிரத்தை சரியாக அர்த்தம் செய்துக்கொள்ளாததின் பயன். ஸைமன் பிரசாரகர்கள் மேற்கூறிய அபிப்பிராயத்தை ஒற்றுக்கொண்டு அதன்பிரகாரம் நடந்தார்கள். கூட்டு பார்லிமெண்டு கமிட்டியார்கள்கூட அப்படியே செய்தார்கள். வெளி தேசத்தார்களும், பாரத தேசத்தின் முன்னேற்றத்தைக் கண்டு அசூயைக் கொண்டவர்களும் இந்த விகாரமான அபிப்பிராயத்தை பிரசங்கிக்கிறார்கள். இந்தியா சுவதந்திரத்தை கேட்டதற்கு, இவ்வபிப்பிராயத்தை மேற்கொண்டு தவறி நடக்கின்றார்கள். முதலில், ப்ரஜாதிபத்யம் என்பது என்னவென்று கூறியதே இந்திய தேசம். இதை ஸ்தாபனம் செய்யும் சங்கங்களுக்கு வழி காண்பித்ததும் பாரத பூமியே. அப்பேர்பட்ட இந்திய தேசத்திற்கு, இந்திய ரத்தத்தில் ப்ரஜாதிபத்யம் இல்லை என்றும், அது மற்றவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டதென்றும் வாதிப்பது அதிஸ்யத்திலும் அதிஸ்யம். ரிக் வேதம், இந்திய வேதம் மற்றுமல்ல, உலகிலேயே முதன்மையடைந்த வேதம். இப்பழமையான வேதத்தில் ப்ரஜாதிபத்யம் முக்யமாக இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, ப்ரஜாதிபத்ய சம்பிரதாயத்தை தவிர வேறு சம்ப்ரதாயத்தை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. சபையும், சங்கமும் பார்லிமெண்டுக்கு சமானமானது. இப்பாரத பாஷைகளில், அசெம்பிளிகளும், கவுன்ஸில்களும் தினமும் பழகி வருகிறது. இவைகள் வேதங்களில் உள்ளவை. அதர்வன வேதம், இதற்கு மற்றொரு பளபளப்பை கொடுக்கின்றது. கவுன்ஸில்களும், அஸெம்பிளிகளும் என்ற இச்சபைகளும், சங்கங்களும் ப்ரும்ம சிருஷ்டித்தவைகளில் முதலில் பிறந்த இரட்டைப் பிள்ளைகள் என்றும் இவ்வேதங்கள் வர்ணிக்கின்றன. இவ்விதமாக ப்ரஜாதிபத்யம் முதலில் நம்முடையது என்று நிச்சயப்படுத்தியது சாஸ்திரங்களே. இச்சபைகளில் முக்யமான அடி இதுவே.

ப்ரஜாதிபத்ய அபிப்பிராயம் வேதங்களுக்கு இவ்வளவு பிரியமானதால்தான் ராஜாவும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் வழியைக்கூட, நம் வேதங்கள் அவருடைய அதிகாரத்திற்கு, ப்ரஜாதிபத்யத்தின் முக்யத்தை வெளிப்படுத்தி, நல்ல ஸ்திதியை அடையச் செய்தது. சிம்மாசன மேறும்பொழுது அரசனிடமிருந்து, ப்ரஜைகளை நியாயமாக பரிபாலிப்பதாகவும், தர்மமாக நடப்பதாகவும் ப்ரமாணத்தை வாங்குவதற்கு ஆதாரத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இப் ப்ரமாணங்கள் தவரக்கூடியவைகள் அல்ல. சாதாரணமானவைகளுமல்ள, ராஜ்யத்திலிருந்து தள்ளப்பட்ட அரசர்களுடைய கதையும் வேதங்களி லிருக்கின்றன. ப்ரஜாதிபத்யம் அரசாங்கத்தில் நடக்கும் அந்நியாயங்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றதென சொல்லுகின்றன. ராஜ்யத்தை நிர்வாகிக்கும் முக்யமான சக்தியே தர்மத்தில் முக்யமானதென்று வேதங்களின் மூல்யமாக ஏற்படுத்தப்பட்டன. நியமிக்கப்பட்ட அரசன் இத்தர்மங்களைக் கொண்டு பரிபாலிக்கும் கர்த்தா. அதற்காகத்தான் அரசர்களுக்கு தண்டம் ஒரு முத்திரையாக ஏற்பட்டுவிட்டது. தர்மமாக இதை விநியோகிப்பது அரசனின் விதி. ப்ரஜாதிபத்யத்திற்கு "ஆத்மா" தர்மமே ஒழிய அரசனில்லை.

ப்ரஜாதிபத்தியத்திற்கு ஆத்ம தர்மம் என்பது எப்பொழுது ஏற்பட்டதோ, அப்பொழுதே, ஸென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டு பரிபாலனத்திற்கு இடமில்லாமல் சென்று விட்டது. எங்கும், சுதந்திரமாக பரிபாலிப்பது ஜனங்களுக்கு நின்றுவிட்டது. ஸென்ட்ரல் அரசாங்கத்திலிருந்து கடிதங்கள் வரவும் கிராம ஜனங்களை அதை அடிபணியவும், என்றது தவறி கிராம ப்ரஜைகளின் சுதந்திரம் நிலைபெற்றது. ஆகையினால்தான் பாரதபூமி கிராம ப்ரஜாபத்தியம் என்று சொல்லப்படுகிறது. தேஜஸ்விற்கு கிராமங்களே காரணம் என்று புலப்பட்டது. அங்கே, பாரத எண்ணங்கள் அதிக முன்னேற்றத்தை அடைந்திருக்கிறது. இந்திய சங்கங்கள் பூர்வகாலங்களிலிருந்து கிராம சங்கங்களே. பட்டிண சங்கங்களுக்கு இப்பாரத பூமியில் இடமில்லை. இவ்வெண்ணங்களுக்கு சரியானவைகள் "ஆரண்யகம்," "உபநிஷத்துகள்." பிரிட்டிஷ் சங்கங்கள் ஏற்பட்டு அதை துளைக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டவரைக்கும் 18-வது நூற்றாண்டு வரைக்கும் கிராம பிரஜா பரிபாலனம் அமுலில் இருந்தது என்று ஸர். சார்லஸ் மெட்காப், பார்லிமெண்ட் பிரஜா பிரதிநிதி செலக்ட் கமிட்டியில் சாக்ஷி கூறினார்.

இவ்விதமான கிராம பிரஜாதிபத்யத்தை தவிர, மாகாண பிரஜாதிபத்யம் என்பது இருப்பதாக புத்த காலத்து சரித்திரத்திலிருப்பதாக தெரிகிறது. மகாபுருஷரான புத்தரே ப்ரஜாதிபத்யத்தில் பிறந்தவர். பிரஜாதிபத்யவாதி கிருஸ்துவிற்கு முன்பு 1700 வருஷத்திற்கு முன்னிருந்த பாணியை "சங்கங்களுள் கணங்கள்" என்ற பெயருடன் 80 ப்ரஜாதிபத்ய சங்கத்தை உண்டாக்கினார். இக்கணராஜ நீதியில் ராஜ்யதிகாரங்கள் என்ற சமூகம் கணத்தினுடையதே (சங்கத்தினுடையதே) ஒழிய ஒருவனுடைய சமூகமல்ல. கிருஸ்துவிற்கு முன்பு 400 வருஷத்திற்கு முன்பு அலெக்ஸாண்டரின் யுத்த யாத்திரையில், அற்புதமாக அவரை எதித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் பஞ்சாபில் இக்கணத்தை சார்ந்தவர்கள் தான். பாரத பூமிக்கு சம்பந்தமான முன்காலத்தில், ராஜ நீதிகள் ப்ரஜாதிபத்ய நீதி என்று ருஜு செய்வதற்கு பானீ பாஷையில் முக்கிய வார்த்தைகளிருக்கின்றன. கோரம் (Chorum), மெஜாரிடி வோட், ரகஸ்ய வோட், இவைகளுக்கு அப்பாஷையில் வார்த்தைகளிருக்கின்றன. இதிலிருந்து இந்திய தேசம் ப்ரஜாதிபத்யத்தை எந்த ஸ்திதியில் வைத்திருந்தது என்று தெரிகிறது. அக்காலங்களில் மற்ற தேசத்தார்களின் உதவியில்லாமலே நடந்தது அல்லவா! ஆகையினால் இப்பொழுது திரும்பவும் பாரதபூமி அச்சம்பரதாயங்களை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு தன் சுதந்திரத்தை யடைந்து ப்ரஜாதிபத்யத்தை நடத்திக்கொண்டு உலகில் முன்னடைய வேண்டுமென்று ஆசைப்படுவதில் என்ன ஆச்சரியமிருக்கிறது?

தான்யங்களுக்கு தகுந்த எறுவு

[இங்கிலாந்தில் ரோதம்ஸ்டெட் விவசாயஸ்தானம் என்ற பரிசோதனை சாலையிருக்கின்றது. அதற்கு ஸர் ஜான் ரஸ்ஸல், டைரக்டர். அவர் இந்தியாவுக்கு வந்து, டில்லியில், விவசாய சங்கத்தை பரீக்ஷித்து, ரிபோர்டு எழுதினார். அது 1937ஆ வெளி வந்தது. இந்தியாவில் தான்யப் பண்டைக்கு போடும் எறுவின் பரிசோதனை போதாதென்றும், இன்னும் அதிகமாக செய்ய வேண்டுமென்றும் அவர் அபிப்ராயப்பட்டார். ஸெண்ட்ரல் பரிசோதனை சங்கத்தார் கொடுத்த சகாயத்துடனும், மாகாணத்தார்கள், சமஸ்தானத்தார்கள், கொடுத்த சகாயத்துடனும் 5 வருஷங்களுக்கு, இம்பீரியல் கெமிகல் தொழிற்சாலை லிமிடெட் என்று எறுவு வியாபார சங்கத்தார்கள், உத்ஸாகத்துடன் அநேக இடங்களில் பண்டை செய்து பரீக்ஷித்துப்பார்த்தார்கள். அவைகளைக் குறித்த விவரங்கள் எல்லாமே, ஸெண்டரல் விவசாய சங்க கணக்குகளில் சேர்கப்பட்டன. பிரத்யேகமாக பண்டிதர்களின் கமிட்டி ஏற்பட்டு இதை பரீக்ஷித்துப்பார்த்தார். 1939 வருஷத்திலும் புதிய பரிசோதனைகளும் எல்லா இடங்களிலும் நடந்தன. இவைகளின் பலன்களை ஒன்று சேர்த்து, இந்தியா அரசாங்கத்தார் 46 பக்கங்களுள்ள புஸ்தகத்தில் பிரசுரித்தார்கள். இதிலுள்ள விவரங்களைப் பற்றி, மதராஸ் மாகாணத்தில் கோயம்புத்தூரு, ஆடுத்துறை, பாலூரு, சாமல்கோட்டை, மாருடேரு, பட்டாம்பியிலும், மைஸூர் சீமையில் நாகணஹள்ளி, பெங்களூரிலும், திருவாங்கூர், கொச்சின், ஹைடிராபாத் சமஸ்தானங்களிலும், ஒரிஸ்ஸாவில், பரஹாம்பூர், கடக்கிலும், வங்காளத்தில், சிங்காரா, பங்கூர், டக்காவிலும், பிஹாரில், சாபூர், கயா, சங்கேவிலும், மத்திய மாகாணத்தில், ஜப்பல்பூரு, ரைபூரு, அதர்தல்; சன்கூரி, ரேயுசி, வாரவலியோகிவிலும், ஐக்கிய மாகாணத்தில், நாகிஞவிலும், காவலி, ஜோர்ஜியா, அடவியுலும். இப்பரிசோதனை நடந்ததாக தெரியவருகிறது. இதில் கிடைத்த பலன்களைமாத்திரம் கீழே பிரசுரிக்கிறோம்].

1

தான்யங்கள் எங்கெங்கு, எவ்வளவு பண்டையாகும் ?

வங்காளம், ஆஸாம் இப்பிரதேசங்களில் தான்யம், 81%-ல் இருந்து 100% வரைக்கும் பண்டையாகிறது. 61%-ல் இருந்து 80% வரைக்கும் பர்மா, ஒரிஸ்ஸாவில் பண்டையாகிறது. 41%-ல் இருந்து 60% வரைக்கும் பீஹார், கொடகு பிரதேசங்களில் பண்டையாகிறது, 21%-ல் இருந்து 40% வரைக்கும் மதராஸ் மாகாணம், மத்திய மாகாணம் காஸ்மீர் இபபிரதேசங்களில் பண்டையாகிறது. மற்ற ஊர்களில் பண்டையாவது 5%க்கு குறைவே.

II

தான்யங்களுக்கு போஷிக்க எந்தெந்த வஸ்துக்கள் வேண்டும் ?

தான்ய பண்டைக்கு சத்துக்களைக் கொடுக்கும் (1) உப்பு வாயு (Nitrogen) (2) பாஸ்வரஸ் (Phos phorus) (3) பொடாஷ் (Potash), உப்பு வாயு போஷிக்கும்

வஸ்துவாக உபயோகிக்கப்பட்டபொழுது, தான்ய பண்டை அதிகமாகிறது. எப்பொழுதும் நஷ்டம் ஏற்படவில்லை.

பாஸ்வரம் (Phos phorus) சங்கதியை ஆலோசித்தால், விஸ்தீரணமுள்ள பிரதேசங்களில் இதன் உபயோகம் அதிகபலனை யுடையதாக காணப்பட்டது. பீஹாரு, மத்தியமாகாணத்தில் ரேயிசீ, ஆஸாமிலும், இதன் பிரயோஜனம் பலனையுடையதாக காணப்பட்டது. ஆகையால் ஸ்வபாவத்தை யுடைய எலும்புகளின் பொடி ரூபமாக பாஸ்வரம் பணமில்லாமல் கிடைக்கிறது. ஆனால் சில இடங்களில்—நாகீனு (ஐ. மா.), பர்ஹாம்பூர் (ஒரிஸ்ஸா), பட்டாம்பி (மதராஸ்)—இதன் பிரயோஜனம ஏற்படவில்லை.

பாஸவரம் உபயோகிக்க வேண்டிய காரணம், இடத்திற்கு இடம் மாறியது. இதை உபயோகித்தால். ஐ. மா. வில் ரேயிசீ, அடல்தலிலும், மண்ணும் மணலும் கலந்த பூமியில் அதிக பண்டையாயிற்று. ஆனால் நாகீனு (ஐ. மா.) சாபூரு (பீஹார்), வாரசோகி (ஐ. ம. மா.), ஹைதராபாத் (தக்ஷன்) இவைகளில் ஒரு வித உபயோகமும் காணப்படவிலலை.

சுண்ணும்பையும் சேர்த்ததின் பிரயோஜனமும் வித விதமாக தோன்றிற்று. பட்டாம்பி (மதராஸ்) யில் ஏகராவிற்கு 600 மாணம் முதற்கொண்டு 2000 மாணம் வரைக்கும் பண்டையானாலும், போட்ட சுண்ணும்புச் செலவு கூட வரவில்லை. சில இடங்களில்—திருவாங்கூர், டக்காவில்—இதனால் விபரீதங்களும் ஏற்பட்டன.

III

உப்புவாயுவின் ஸ்வரூபங்கள் (Stages):—விஞ்ஞான ஸாஸ்திரத்தில் (Science ஆர்கானிக், இனர்கானிக் (Organic & inorganic) என இருவகையாக பொருள்களை பிரிக்கலாம். உயிருள்ள பொருள்களுக்கு (மரம், செடி, கொடி ஜந்துக்கள்) ஆர்கானிக் என்று சொல்லப்படும். இதற்கு எதிர்படையாக, கட்டி பதார்த்தங்கள் வாயுவிலிருந்தும் கிடைக்கும் பொருள்கள் இனர் கானிக் என்று சொல்லப்படும். இவ்விரண்டிற்கும் மூலாதாரம் ஒன்றாயிருந்தாலும், பல வித்யாசங்களால் விஞ்ஞான சாஸ்திரத்தில் இரண்டு விதமாக பெயரிட்டார்கள். ஜந்துக்கள், ஜந்துக்களல்லாதவைகளுக்கு பதிலாக, சேந்திரியா, நீரிந்திரியா எனப்படும்.

(i) நீரிந்திரிய ஸ்வரூபங்கள்:—நீரிந்திரிய ஸ்வரூபங்களிலிருக்கும் உப்பு வாயு, எந்த வஸ்துவாக பிரயோகிக்கப்படும் என்று பிரயத்தினப்பட்டதால், அம்மோனியம் ஸல்பேட்டை (Ammonium Sulphate) உபயோகிப்பது உத்தமம் என்று தோன்றிற்று. நெற் பயிரிடும் நிலங்களில் ஜலம் நிறைய சேரும். நைட்ரோஜனும் (Nitrogen) ஜலத்துடன் வெளி சென்றுவிடும். பூமியில் நைட்ரோஜன் இக்காரணத்தால் நிக்காது. நிற்தவேண்டுமானால் அம்மோனியாவை உபயோகிக்கவேண்டும் (அம்மோனியாவில் நைட்ரோஜன் இருக்கிறது). ஆனால் பீஹாரில் செய்யப்பட்ட சில பிரயத்தினங்களின் காரணமாக இவ்விரண்டையும் வேறு வேறு சமயங்களில் பிரயோகிக்க வேண்டுமென்று தெரிய வந்தது. அதனால், அம்மோனியம், ஸோடா நைட்ரேட் (Soda Nitrate) கலந்து பிரயோகிப்பது அவஸ்யமென்று தான்ய பண்டை சாஸ்திரிகர்கள் நிர்ணயித்தார்கள். இதுவும் நல்ல பலனைக் காட்டவில்லை. அம்மோனியம் ஐரோப்பாவிலிருந்து இருக்குமதியாகும் வஸ்து. இதன் விலை அதிகம். இப்பொழுது உழவில் இதை உபயோகிக்க முடியாது. ஆகையினால் மற்ற பிரயத்தினங்கள் செய்யப்பட வேண்டும்.

(ii) கால்ஷியம் ஸைனமைட் (Calcium Cinamide). :— இது தென் இந்தியாவில் அதிகமாக எருவாக உபயோகித்தார்கள். இதன் பிரயோஜனம் பலபல இடங்களில் பலபல விதமாக தெரியவருகிறது. இதை பிரயோகிக்கும் கால பேதத்தினால் பலன் பேதமடைகிறது. சில இடங்களில் முன்னதாக உபயோகித்தால், சில இடங்களில் பின்னதாக உபயோகித்தால், பலன் உத்தமமாகதோன்றுகிறது. குறைந்த ரகமான புண்ணுக்கை எருவு போட்ட பிறகு அதற்கு சவுக்கியமாக இல்லாததால் இது பிரயோஜனமில்லை.

(iii) சேந்திரியமான எருவு :—சேந்திரியமான எருவு போடுவதால் சில இடங்களில் பலவிதமான பலன்கள் காணப்பட்டது. இருந்தாலும், புண்ணுக்கு போடுவது உத்தமம். சாணிகள் போடுவது அதமம். பச்சிலை எருவு மத்யமம். தான்யபண்டை போடுவதற்குமுன்பு, பச்சிலை எருவை பண்டையிட்டு, உழும் இடங்களில் இது பிரயோஜனமாக காணப்பட்டது. இதிலிருந்து சம்பாதிக்கப் பட்ட, நைட்ரோஜன் மிகவும் நலமானது என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஐக்கிய மாகாணத்திலும், நாகீனுவிலும் பிரயோகித்ததால், பிரயோஜனம் என்னவென்றால், பச்சையிலை எருவு எங்கோ செய்துக்கொண்டு வருவதைக்காட்டிலும், அப்பூமி யிலேயே பண்டை செய்வது முக்கியம். ஆனால், பீஹாரில் அனுபவம் வேறாகி விட்டது. ஒரு ஏகராவில் வேறாக பண்டை செய்து, அதை இரண்டு மூன்று ஏக ராவிற்கு போட்டால் அது நல்ல குணமுடையது (எரு). அப்பேர்பட்ட பிரயோ கத்தில் பச்சையிலை எருவுபோடுவதால், ஏகராவிற்கு மொத்தம் ரூ. 10-15-0 லாபம் கிடைத்து இதன்விலை ஸ்தாபகமாக ஆகிவிட்டது. நாகீனுவில் சூரியன் திரும்பு வதால், எந்த பாகத்தில் எரு உபயோகிக்க முடியும் என்று செய்த பிரயோகத்தில் செடிகளை சரியாய் உழுதால் ஏகராவிற்கு ரூ. 53-2-0 லாபம் கிடைத்தது. எப் பொழுது இவ்வெருவை பண்டை செய்வதென்ற பிரயத்தனத்தில், 7 வாரத்தி லிருந்து 9 வாரம் வரைக்கும் பண்டை செய்தால், ரூ. 40-0-0 லாபமும், 5 வாரம் பண்டை செய்தால், ரூ. 23-0-0 லாபமும் கிடைத்தது. எந்த பச்சை எரு நல்ல தென்று பரீக்ஷித்துப்பார்த்ததில், ஒரிஸ்ஸா ஸாரமுள்ள மண்ணில் தயாராகும் எருக் களில் முதலில் தைன்சா என்னும் பச்சை எருவும் இரண்டாவதாக உத்தம பலத்தை கொடுத்தன.

வங்காளத்தில் சூரி அருகாமையில் பலன் கொடுத்தது.

பச்சையிலை எரு மற்றொரு விதமாகவும் போடுவார்கள். உதவியற்ற நிலத்தில் இருக்கும் செடிகளுடைய கிளைகளையும், இலைகளையும் கொணர்ந்து போடுவார்கள். இது பூர்ணமான எரு. இந்த எரு அதிகமாக கிடைக்குமானல் இதை நெற் பயி ரிட உபயோகிக்கலாம். திருவாங்கூரில் சில புளிக்கும் இலைகளை எருவாக உபயோ கிக்கிறார்கள். பூமியிலுள்ள உப்பை இப்புளிப்பு தின்றுவிடும். இதில் நல்லிக் காயின் (Amla) இலை நன்றாய் உபயோகிக்கப்பட்டது. அடுத்தது புளியம் இலை. உணர்ந்துவிட்ட இலைகளுக்கும், நைட்ரோஜனின் பலனிற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. எந்த இலையில் நைட்ரோஜன் அதிகமாக இருக்கின்றதென்றால் 'வர்லீ'' யிலிருக் கின்றது. அது உத்தம பலத்தை தரவில்லை.

மீனின் எரு :—இதில் நைட்ரோஜன் அதிகமாக இருக்கிறது. சாலமாக கிடைக்கும் இடங்களில் இதை உபயோகிக்கலாம். பச்சையிலை எருவைவிட இதை குறைவாகப் போட்டால் போதும். ஆனல் இதில் பொடாஸ் இல்லை. அது அதிக விலை. ஆகையினுல் பொடாஸ் சேர்க்கவேண்டிய சமயத்தில் ஜாக்கிரதை யாக பரீக்ஷித்து உபயோகப்படுத்தவேண்டும். பொடஸ்ஸிற்கு பதிலாக சாம்பல் சேர்பது நலம்.

(iv) வெல்லக்கஸண்டு :—சர்கரைத் தொழிலின் முன்னேற்றத்துடன், வெல்லத்தின் கஸண்டு எருவாக உபயோகிக்கப்படலாம். இது நலமே. இதில் நைட்ரோஜன் அதிகமாயிருப்பதிலும்கூட, இதை உபயோகிப்பதால், பூமியிலுள்ள உப்பும் கரைந்துவிடுகிறது. ஆனல் செய்யப்பட்ட பிரயத்தினங்களினுல் இது அதிக விலையானது என்று தெரியவந்தது. உண்டாகும் சாலைகளிலிருந்து (factory) கொணரும் கூலி அதிகமாகிறது.

இவ்விதமாக தான்யத்திற்கு நைட்ரோஜன் கிடைக்க பச்சையிலையின் எரு அம்மோனியம் ஸல்பேட் (அதிக விலை) உத்தமம் என்று தெரியவந்தது. எருவு போடாமலிருப்பதைவிட சாணியின் எரு போடுவது நலமாயிருந்தாலும், இதனு லுண்டான பிரயோஜனம் மேற்கூறியதும் சமானமில்லை.

சிசு போஷணை.

I.

தந்தையர்களுக்கு.

1. பெற்றோர்கள் திடசரீரிகளாயிருந்து குழந்தையை நன்கு போற்றி வந்தால் குழந்தையும் திடமாயிருக்கும்.

2. குழந்தையின் க்ஷேமத்திற்கு தாயும், தந்தையும் ஒருங்கே பாத்திர மாவார்கள்.

3. குழந்தைகள் நன்கு வளருவது பத்துமாதம் சுமந்து பெற்று பாலூட்டி வளர்த்துவரும் தாயின் கவனிப்பிலிருக்கிறது.

4. சில தாய்மார்கள் தங்கள் புருஷர்களையும், குழந்தைகளையும் கவனிப்பதில் தங்களுடைய சௌக்கியத்தைக்கருதாது இருந்துவிடுகிறார்கள். அப்படிக்கில்லாமல் தாயின் க்ஷேமத்தை கவனிக்கும்படி செய்வது தகப்பனின் கடமை.

5. கர்ப்பிணியாயிருக்கும்பொழுதும், பிரசவித்தபின்னும் தாயை கவலை யின்றியும், வேலையின்றியும், திடமாகவும், சௌக்கியமாகவும், நல்ல போஷணை யிலும் வைத்துக்கொள்வது தகப்பனின் பொருப்பல்லவா?

6. தன் அறியாமையாலும், அஜாக்கிரதையாலும் குழந்தைகள் வியாதியுடன் கஷ்டப்படுவதைப் பார்க்க தகப்பனுக்கு மிகவும் சங்கடமாயிருக்குமல்லவா?

7. தாய் தந்தையர்கள் வியாதிக்காரர்களானால் குழந்தையும் பிறக்கும் பொழுதே வியாதியுடனிருக்கும்.

8. தங்கள் குடும்பங்கள் சௌக்கியமாய் ஜீவிக்க, நல்ல வீடுகளும், குழந்தை களுக்குப் போதுமான நல்ல பாலும், எல்லோரையும் கவனிக்க போதுமான டாக் டர்களும், மருத்துவச்சிகளும் தகப்பன் ஏற்பாடு செய்துகொள்வதவசியம்.

9. தந்தைகள் குழந்தைகளை எப்பொழுதும் நல்ல வழியிலேயே வளர்த்து வரவேண்டும்.

II.

ஏன் தாய்பால் கொடுக்கவேண்டும்?

குழந்தைக்கென்று ஏற்பட்ட ஆகாரம் அது. கடவுளால் கொடுக்கப்பட்டது. எளிதில் ஜீரணமாகக்கூடியது. சிலவில்லாதது. சுத்தமானது. சௌகரிய மானது. குழந்தையின் வளர்த்திக்கும் பலத்திற்கும் வேண்டியவையெல்லாம் அதி லிருக்கின்றன. அதைவிட குழந்தைக்குத்தக்க ஆகாரம் வேறில்லை. அதுதான் குழந்தையை நன்கு வளரச் செய்யும். தாய்ப்பாலில்லாத குழந்தைகளின் மரணம் தாய்ப்பாலில் வளரும் குழந்தைகளைவிட ஐந்து பங்கு அதிகம்.

குழந்தைக்கு போதுமான அளவு பால் கொடுப்பது தாயின் கையிலேயே இருக்கிறது. ஒவ்வொரு தாயும் அதில் ஆவலாயும் ஆசையாயுமிருக்கவேண்டும் அதைவிட சிறந்த அனுபவம் தாய்க்கு வேறொன்றுமில்லை, கெற்பத்திலும், பிரச

வித்த பின்னும் குழந்தைக்கு வேண்டுமளவு பாலுண்டாகும்படி தன் உடம்பை கவனித்து வரவேண்டும்.

தாயின் கவனிப்பு.

குழந்தை சரியாய் பால் குடித்து வளர்ந்துவரவேண்டுமானால் தாய் தன்மாரையும் முலைக்காம்புகளையும் சுத்தமாக வைத்திருக்கவேண்டும். அது எப்படி என்பதை எந்த டாக்டரிடமிருந்தும் தெரிந்துக்கொள்ளலாம்.

தாய் பலசாலியாயிருந்தால்தான் குழந்தைக்கு நன்றாய் பால்கொடுத்து வளர்க்க முடியும். ஆகையால் குழந்தையின் பொருட்டாவது தாய் தன் தேக சௌக்கியத்தை கவனித்துக்கொள்வது அவசியம். அதிகமாய் வேலைசெய்யாமல் புஷ்டியான ஆகாரம் சாப்பிட்டுவரவேண்டும். பால், காய்கறிகள், பழங்கள் இம்மூன்றும் தாய்க்கு அத்தியாவசியமானவை. தாய் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு பால் அதிகம் சாப்பிடுகிறார்களோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு குழந்தைக்கும் நிறைய பால் கொடுக்க முடியும்.

குழந்தைக்கு பால் கொடுக்கும்பொழுது கவனிக்கவேண்டியவை.

குழந்தை பிறந்து 6 மணி நேரத்திற்கெல்லாம் முதலில் தாய் பால் கொடுக்க வேண்டும். அதன்பிறகு வேளை தப்பாமல் பால் கொடுக்கவேண்டும். முதல் மூன்று நாளைக்கு குழந்தைக்கு அதிக பாலிராது. ஆனால் குழந்தையை வேளை தப்பாமல் எடுத்துவிட்டால் தாயிடம் தாராளமாய் பாலுண்டாகும்.

சாதாரணமாக 3 மணிக்கொருதரம் அல்லது 4 மணிக்கொருதரம் கொடுக்க வேண்டும். மூன்று மாதத்திற்கு பிறகு ஒரு வேளை பால் கொடுப்பதை குறைக்கலாம். குழந்தை தூங்கினாலும் வேளை தப்பாமல் எழுப்பி பால் கொடுப்பது நலம்.

ஒவ்வொரு தடவைக்கும் எவ்வளவு நேரம் பால் கொடுப்பது? சாதாரணமாய் 10 அல்லது 20 நிமிஷத்தில் ஒரு மாரில் உண்டாயிருக்கும் பாலை ஒரு குழந்தை குடித்துவிடும். அப்பொழுது மற்றொரு மாரை கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் பால் கொஞ்சமாயிருந்தால் இரு மார்களையும் கொடுக்க வேண்டும். குழந்தை பால் குடித்தானதும் காம்புகளை சுத்தம் செய்யவேண்டும்.

வேறு ஆகாரங்கள்.

தாய்ப்பால் குடித்துவரும் குழந்தைகளுக்குக்கூட "காட் லீவர் ஆயில்" (Cod Liver Oil), ஆரஞ்சுப்பழரசம், இரண்டும் அவசியமானவை. தினம் இரண்டு தடவை அரை முட்டை காட் லீவராயில் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு கரண்டியளவு ஆரஞ்சுப்பழரசம் சரிபங்கு ஜலத்துடன் கலந்து கொடுத்துவரவேண்டும். தினம் 2 அல்லது 3 தடவை கொதிக்கவைத்த வெந்நீரும் கொடுக்கவேண்டும்.

தாய்ப்பாலை நிறுத்த.

முதல் 6 மாதம் வரை நிறுத்தாதே. தாய்ப்பாலை நிறுத்தி வேறு ஆகாரம் கொடுப்பதானால் முதலில் டாக்டரை கேட்டு அவர் சொன்னபடி செய். தாய்ப்பாலை திடீரென்று முற்றிலும் நிறுத்திவிடக்கூடாது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விடவேண்டும்.

செய்தித் திரட்டு.

தற்சமயம், கிருஷ்ணா, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், ஆரம்பிக்கப்பட்ட சங்கங்களின் மெம்பர்களுள் ஏழைகளுக்கு நிலங்கள் கொடுத்து, ஒருவனுக்கு 10 ரூபாய் வீதம் கொடுத்து, ஏர் ஆகிய இவைகளை வாங்க முதற்பணம் கொடுத்து, உதவ நிச்சயித்தார்கள். சுற்றுமுள்ள கிராமங்களிலுள்ள கீழ் ஜாதிகளுக்கும் இதில் ஸ்தானமுண்டு. ஏற்படும் கோவாபரேடிவ் ஸொஸைடிகளுக்கு மொத்தமாக நிலங்களைக் கொடுப்பார்கள். ஸொஸைடிகள், மெம்பர்களுக்கு கொடுக்கும். அவர்களுக்கு விற்கவும், அடமானம் செய்வதற்கும் முடியாது. பங்கு போடவும் முடியாது. சந்ததியில் யாராவது ஒருவனுக்குதான் தரமுடியும். ஸொஸைடியிலிருந்து தள்ளிவிடும் வரையிலும், இந்த பூமியை அவன் அனுபவிக்கலாம். விலையுள்ள பூமியானல், அதன் விலையை மதித்து, அவனுக்கு அதை விற்று வாய்தாவின்மேல் அதை வசூலித்துக்கொள்ளலாம். அரசாங்கத்தார், ஸொஸைடிகளை ரைதுகளாக பாவித்து, அதனிடமிருந்து வரி வசூலிப்பார்கள். ஸொஸைடிகள், ரைதுகளிடமிருந்து வசூலிக்கும். ஏர் இவைகளை வாங்க, ஸென்டிரல் பாங்கியிலிருந்து (Central Bank) பணத்தை வாங்கி இவர்களுக்கு கொடுப்பார்கள். ரைதுகள், விவசாயம் செய்ய சங்கத்தினிடமிருந்து கடன் வாங்கமுடியும்.

* * *

இவ்விதானத்தை அமுலில் வைக்க முக்கியமாக டிப்டிகலெக்டர்களை அரசாங்கத்தார் நியமிப்பார்கள். இச்சங்கங்களை நடத்த கோவாபரேடிவ் இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமிப்பார்கள்.

* * *

1940-ம் வருஷத்தில் அக்ரிகல்சுரல் ப்ராட்யூஸ் ஆக்ட் (Agricultural Produce Act) அமுலுக்கு வந்தது. ஏற்றுமதியாகும் விவசாய வஸ்துக்கள் சிலவைகள்மீது வரி ஒன்று போட்டு வருஷத்திற்கு 16 லக்ஷம் ரூபாய் வசூல் செய்கிறார்கள். இது நமது தேசத்தில் டில்லியில், விவசாய பரிசோதனை செய்யும், இம்பீரியல் கவுன்ஸில் ஆப் ரீஸர்ச் என்ற மத்திய அரசாங்கத்திற்கு செல்லும். பணமில்லை என்ற மனதுடனில்லாமல் இப்பணத்தைக்கொண்டு நடத்தலாம்.

* * *

பொரூன்லா என்ற புகையிலையை அமெரிக்காவிலிருந்து வாங்கி பார்த்தார்கள். இது சிகரெட்டிற்கு உபயோகம். நம் தேசத்தில் நன்றாய் தயாராகும்.

* * *

குடிசை தொழிலில் சேர்ந்த காகிதம் செய்யும் தொழிலை எல்லோருக்கும் தெரிய செய்ய, மதராஸ் அரசாங்கம், பண்டிதரை நியமித்திருக்கிறார்கள்.

* * *

இந்திய பரிசோதனை சங்க அதிகாராதியுடன், தேசிய பசு சிகிச்சையை குறித்து ரிபோர்டு தயாராகி விமர்சனையிலிருக்கிறது.

மகாத்மா காந்தி படமானாலும் சரி, லோகல் போர்டு வாங்கவும், ஸ்தாபிக்கவும் கூடாது என்று அரசாங்கத்தார் உத்திரவிட்டார்கள். ராஜா ராணி படத்திற்கே அனுமதியுண்டு. மற்றவர்கள் தானம் கொடுத்த படங்களை அரசாங்க அனுமதி யில்லாமல் வாங்கக்கூடாது.

* * *

பஞ்சாயத்துகளையும், முனிசிபாலிடிகளையும் தற்காலிக ரத்து செய்வது போல, ஜில்லா போர்டுகளை ரத்து செய்வதற்கு கவர்ன்மெண்டார்கள் நிபந்தனையைச் செய்து அதன் அனுகூலமாக வேலைகளை நடத்தினார்கள். கிருஷ்ணா ஜில்லா போர்டு 3 வருஷத்திற்கு ரத்தாகிவிட்டது.

* * *

20-4-41-ல், நன்னிலம் தாலுக்கா பஞ்சாயத்து பாடசாலை உபாத்தியாயர்களின் சங்கம் ஸ்ரீமான் குழிக்கரை வி. எஸ். வைத்தியலிங்கம் பிள்ளையின் தலைமையில் நடந்ததென்றும், அப்போது நன்னிலம் தாலுக்கா பஞ்சாயத்து பாடசாலை உபாத்தியார்களின் யூனின் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, அதற்கு இவ்வருஷத்திற்கு ஸ்ரீமான் எஸ். வைத்தியநாதரை பிரஸிடெண்டாகவும் நியமித்ததாகவும் தெரிய வருகிறது.

* * *

மேற்படி யூனியனின் நிர்வமாக கமிட்டியார் பஞ்சாயத்து பாடசாலை நிர்வா விதிகளை பின் வருமாறு வேண்டிக்கொண்டதாகவும் தெரிகிறது.

(1) மாதச்சம்பளம் 4-ந் தேதிக்குள் கொடுக்கவும்.

(2) லோகல் போர்டு இன்ஸ்பெக்டர், 125 நெ. ஸர்குலரில் அனுமதித்தப்படி, நாயமான பஞ்சாயத்து பாடசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கு கிராண்டுக்குமேல் மாதம் ரூ. 5 அதிக சம்பளம் கொடுக்கும்படி.

(3) ரூ. 30-க்கு குறைந்த மாதச் சம்பளமுடைய உபாத்தியாயர்களுக்கு மாதம் ரூ. 1 வீதம் யுத்த அலவன்ஸ் கொடுக்கும்படி (லோகல் போர்டு இன்ஸ்பெக்டர் ஸர்குலர் நெ. 584.)

அரசாங்க உத்திரவுகள்.

ிஸ். நெ. 985 பப்ளிக். (யுத்தம்) 13-5-41.

சத்ருகளினுலும், அவர்களின் ஜாதியை சேர்ந்தவர்களினுலும், அவர்களின் ம்மாறுலும் (firm) எந்தத் தொழிலாவது, வியாபாரமாவது நடந்தால் அதை நுத்தவாவது, இல்லாவிட்டால் அவர்கள் செய்த வுத்தரவின்பிரகாரம் இருக்க ாவது, மத்திய அரசாங்கம் அதிகாரம் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறுர்கள்.

* * *

ஸ். நெ. 991 பப்ளிக் (யுத்தம்) 14-5-41.

இப்பொழுது புதிய கட்டிடம் கட்டவாவது, அல்லது திருப்பிக் கட்டவாவது ல்லது பலவித வீடுகளின் விஷயங்களில், மத்திய அரசாங்கமும், ாகாண ரசாங்கமும், உத்திரவு போட்டு அவர்கள் சொன்ன பிரகாரம் கட்டவேண்டும். காய விமானங்களினுல் நஷ்டமுண்டாகாமலிருக்க டை விஷயம் செய்யப்பட்டு ருக்கிறது.

* * *

ஸ். நெ. 991 பப்ளிக் (யுத்தம்). 13-5-41.

இந்தியா தற்காப்பு நிபந்தனை நம் 87 (2) பிரகாரம், வண்டிகளை ஆக்ரமிக்க ாகல் அரசாங்கத்தார்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் எல்லா போலிஸ் ரின்டெண்டுகளுக்கும், அவரின் மேல்பார்வையிலுள்ள மற்ற சூப்ரண்டுகளுக்கும் ்லா மாஜிஸ்டிரேட் மேற்பார்வையிலுள்ள, சப் டிவிஷனல் மேஜிஸ்டிரேட்டு நக்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது.

* * *

. 1175 எல். ஏ. 30-4-1941.

இந்த அ. வு. மிகவும் முக்யமானது. லோகல் போர்டுகளின் அதிகாரிகள், லைகாரர்கள், இவர்களின் நடவடிக்கைக்கு சம்பந்தமான 22 நிபந்தனைகளுண்டு. சாங்க வேலைக்காரர்களுக்குள்ள நிபந்தனைகள் இவர்களுக்கு முண்டு. கடைசி ரேடியோவில் தானுக பாடகூட அரசாங்கத்தாரின் உத்திரவு வேண்டும்.

உங்களுக்கு தெரியுமா?

தேங்காய் நாறு பாதரக்ஷைகளுக்கு உதவும்.

மத்திய சணல் (Jute) சங்கம் காரியதரிசி, முஜூம்தார் என்பவர் கல்கத்தாவில் பாதரக்ஷைகள் செய்யும் பாடா கம்பெனி (Bata & Co.,) மேனேஜிங் டைரக்டர், ஜான் பார்டஸ் என்பவருடன் சம்பாஷித்தது, தென் அமெரிக்காவிலுள்ள அர்ஜன்டினு என்ற தேசத்தில் சணல் நாரை முறுக்கி பாதரக்ஷைகளின் அடிக்கு உபயோகிக்கின்றார்கள். முஜூம்தார், பாடா கம்பெனியாரையும் அப்படியே செய்வார்களென்று சொன்னாராம்! அப்பொழுது அவர் அப்பிரயத்தினத்தை செய்வதாக சொல்லி, இனி அவர் கம்பெனியில் பருத்தி, சணல் நாரை பாதரக்ஷைகளின் மேல்பாகங்களிலும், தேங்காய் நாரை பாதரக்ஷைகளின் அடிபாகத்திலும் உபயோகிப்பதை முயற்சிக்கிறார்களென்று சொன்னாராம்! நம் கிராமங்களிலுள்ள சக்கிலிகளுக்கு இவ்விஷயத்தை சொல்லக்கூடவில்லை பார்த்தீர்களா!

* * *

கம்பங்கள் பஞ்சாங்கம் சொல்லுகின்றன! மைஸூர் சமஸ்தானத்தில் ஸ்ரிங்கேரி க்ஷேத்திரம் ஒன்று இருக்கிறதென்று உங்களுக்கு தெரியும். அங்கே வித்யாசாகருடைய தேவாலயம் இருக்கின்றது. அதன் மத்தியில் 12 கம்பங்களை யுடைய மஹா மண்டபம் ஒன்றிருக்கிறது. இவைகளின் மீது சிங்கங்களும், அவைகளின் மீது ஏறிச்செல்லும் தேவதைகளும் சிற்பிக்கப்பட்டு இருந்தன. ஒவ்வொரு ஸ்தம்பங்களின்மீதும் ஒவ்வொரு ராஸியையும் சிற்பித்தார்கள். இப்படி 12 ராஸிகளும் 12 ஸ்தம்பங்களில் ஆஸனித்திருந்தன. சூரியனிடமிருந்து விழும் கிரணங்கள், சூரியன் எந்த ராஸியிலிருக்கிறானோ அந்த ராஸியையுடைய ஸ்தம்பங்களின் மேலேயே படுகின்றன. சித்திரத்தினும், ஜோதிஷத்தினும் கலப்படமில்லையா? என்ன ஆஸ்சர்யம்!

* * *

குயவன் வேலை எவ்வளவு பெரியதோ?

குயவன் வேலை என்றால் பானை செய்வது மாத்திரமில்லை. ஆஸ்பத்திரிகளிலும் சிற்றுண்டி சாலைகளிலும், பள்ளிக்கூடங்களிலும், கலா சாலைகளிலும், பெரிய பெரிய பவனங்களிலும், நாகரீகமான வீடுகளிலிருக்கும் பீங்கான் சாமான்களும், ஜாடி வகையராக்களும், மின்சார விளக்குகளுக்கு உபயோகப்படும் பீங்கான் சாமான்களும் எல்லாம் செய்யும் வேலைகளும் சேர்ந்தவையே. வெகு காலங்களுக்கு குயவேலை நம்முடையதாக இருந்தும், இப்பொழுது விதேசிகளினால் சிறைப் பட்டிருக்கிறது. 1932ல் இங்கிலாந்தில் உலோகங்கள் எடுக்கப்பட்டபொழுது, களிமண் இரண்டாவதாக வந்தது. இவ்வேலையின் மீது 10 கோடி ரூபாய் மூலதனம் வைத்தார்கள். வருஷா வருஷம் 40 கோடி ரூபாய் வியாபாரம் நடக்கிறது. லக்ஷத்து முப்பதாறுயிரம் ஜனங்கள் சவுக்யமாக வாழ்கின்றனர். நம்மாகானத்தில் சைனு சுண்ணாம்பு, ஸ்படிகங்கள், காந்தக்கல் பார்ஸைட், ஜிப்ஸம், வகையராக்கள் இருந்தும், இவைகளை உபயோகிக்கும் வழி நமக்கு தோன்றவில்லை. வருஷத்திற்கு

வருஷா வருஷம், 3 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பீங்கான்கள் இறக்குமதியாகின்றது. இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்பு திருவாங்கூரில் இத்தொழிலுக்காக, 8 லக்ஷம் ரூபாய் மூலதனத்துடன், மகா ராஜா இப்பொழுது குந்தாரா என்னும் ஊரில் ஆரம்பித்தார்கள். நம் குயவர்களுக்கு இச்சமாசாரங்களுக்கு சேருவது எப்பொழுது?

*　　　*　　　*

ஜப்பானியர் என்னென்ன உண்ணசித்தமாயிருக்கிறார்கள்?

எவ்வளவு கடினமாக யுத்தம் ஆனாலும் ஜப்பானியர்கள் சாப்பாட்டிற்கு அஞ்ச மாட்டார்களாம். அவர்கள் சமுத்திரத்தில் கிடைக்கும் மீன்கள், ஒருவனுக்கு, வருஷத்திற்கு 86 ராத்தல் சோயபின்ஸ் என்னும் வகைகள் உலக பண்டையில் 70%. இவர்களின் சுவாதீனத்திலுள்ள மஞ்சூகா என்னும் ஊரில் பண்டையாகின்றது. ஜப்பானில் தயாராகும் தானியம் நல்லதே. ஆனாலும் ஜப்பானியர்கள் இவைகளில் கணக்கிடவில்லை. டாக்டர் நேகி என்னும் உணவு பரிசோதகர் 20 வருஷம் பரிக்ஷை செய்து தினத்திற்கு 3 பென்னிகள், இந்திய நாணயத்தில் 2¼ அணா, சரியாகும் ஆரோக்கியகரமாக சாப்பாட்டை நியமித்திருக்கிறார். நம்மால் சகிக்க முடியா விட்டாலும் அவர் தீர்மானித்து விட்டார். ஜப்பானும் அங்கீகரித்துவிட்டது. பாம்புகள், தவளைகளும், நத்தைகளும், உணவுபொருள்களில் சேர்த்தார்கள். பூனைகளும், நாய்களும், டப்பாக்களில் வைத்து உணவு தயார் செய்தார். சமுத்திர பாசையிலிருந்து சேமியா தயார் செய்தார். வைக்கோலிலிருந்து ரொட்டிகளும் தயார் செய்தார்கள்.

*　　　*　　　*

பற்கள் வேலைகளுக்த கஷ்டமா?

இன்றைக்கு யுத்தத்திற்கு மனுஷ்யன்களை எடுக்கும்பொழுது பற்கள் ஆரோக்ய மாக இல்லாவிட்டால் எடுக்கமாட்டார்கள். நியூஸிலந்தில், தானாக யுத்தத்திற்கு சேருவதாக வந்தவர்களில் 40% ஜனங்கள் பற்களின் கஷ்டத்தினால் தள்ளப் பட்டார்களாம்.

பாங்க், லிமிடெட்.

(1912 வருடம் II-வது ஆக்ட் ஆகிய 1932 வருடம் VI ஆக்டின்கீழ்
ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது.)

தலைமை ஆபீஸ்.

சைனு பஜார் ரோட், மதராஸ். போன் நெ. 2390.

மைலாப்பூர் பிராஞ்சு :

லஸ் சர்ச் ரோட், மைலாப்பூர், போன் நெ. 3334.

எழும்பூர் பிராஞ்சு:

ஹிப்ராஹிம் காலனி, எழும்பூர், போன் நெ. 8510.

சைதாபேட்டை பிராஞ்சு :

38, காரிணீஸ்வரர் கோயில் தெருவு, சைதாப்பேட்டை.

பிரசிடேண்டு :

மிஸ்டர் காவலி சீதாராமய்ய பந்துலு

ஸெக்ரடேரி :

டி. ராகவேந்திர ராவ்.

இந்த நாட்டிலிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பொருப்பு சம்பாதித்துக் கொடுப்பதில் இந்த பாங்கு முக்கிய ஸ்தாபனமாகும்.

இந்த பாங்கு மதருஸ் கார்பரேஷனுக்கும், மதருஸ் யூனிவர்ஸிடி, அண்ணாமலை, ஆந்திரா யூனிவர்ஸிடிகளுக்கும், மற்ற லோகல் போர்டுகள், டிஸ்டிரிக்ட் முனிசிப்பாலிடிகளுக்கும் பாங்காக இருக்கின்றது.

விதிகள், வியாபார நிபந்தனைக்கும் கீழ்கண்டவருக்கு எழுதவும்:

செக்ரடரி,
தலைமை ஆபீஸ்
அல்லது
பிராஞ்சுகள்.

வெளியிட்டவர், பிரசுரகர்த்தா, மிஸ்டர். வி. விய்யன்னு, பி.ஏ., பி.எல்.,
187, ராயப்பேட்டை ஹைரோட், ராயப்பேட்டை, மதராஸ்.

மதருஸ் மவுண்ட் ரோட் நெ. 1/17 ல் அமைந்திருக்கும்
சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் அச்சுக்கூடத்தில்
மிஸ்டர் ஆர். கிருஷ்ணமாச்சாரி, பி. ஏ., அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.